

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 21

Parkland, Washington, 23de Mai 1902.

12te Aarg.

Treenigheden.

Den sande Gud af Evighed
Forbliver ogsaa evig ved
3 tre Personer dog en Gud,
— Hans Kraft og Lyd gaar aldrig ud.

Gud Fader Rader alle Ting,
Opholder, styrer alt omkring,
Og naaer, varmer, paafer paa,
At alt i rette Bøner gaa.

Guds Son beg ned og tog vort Kjøb,
Og vandt os Livet ved sin Død,
Som Gud og Mand han frelser er,
Sit Raaderige har han her.

Og Anden gaar fra begge ud,
At bruge Synderne til Gud,
At tolke Ordet, give Trøst
Og læge alle Synderes Brøst.

De tre i en er Sandheds Gud,
Hvis Kraft og Lyd gaar aldrig ud;
Den ene i Personer tre
3 Ordet klart sig lader se.

Den hellige Treenighed,
Den sande Gud af Evighed,
Gud Fader, Son og Helligaand,
Tre i et fuldkomment Bånd.

Wæ, Væls fra Jordens
Vi ofre vil, vor Gud til dig,
At Væen og al Magten din,
Og du min Gud, ja du er min.

Fra Evighed til Evighed
Du er og bliver Redde ved,
En sand treenig Gud, der kan
Ved Ordet dit saa alt stand.

Regjer din Kirke Gud af Gud,
Styrk og bered den til din Brud,
For den fra Striden hjem til dig,
At være dig evigtelig.

O. Jonassen.

93. Bestemmelser angaaende Guds og Grendens.

2. Kap. 22, 2 15.

Her findes vi endnu flere Bestemmel-

ser angaaende Grendens og Guds. En-
hver Israelit havde Ret til at beskytte
sin Grendemod Lyde, og om han
slog en Hjel, som drøb sig ind ved Nat-
tetid, var han uskyldig; for han kunde
ikke vide, hvad hans Hensigt var. Men
den, som drøbte en Lyd om Dagen,
paa drog sig Blodskuld. For denne
Lyd kom sanden nok kun for at Hjel,
ikke for at myrde. Al Grendemod, som
blev taget fra en, maatte erstatte og
det i Almindelighed dobbelt, fire- eller
for dobbelt kun i det Tilfælde, at Ly-
den allerede havde slagtet eller solgt det
Hjælne Kvæg. Tilsvær indeskrifter jo
i sig en grov Fornærmelse mod Kirken.
Erstatning kræves der ogsaa da, naar
en af Forsamlingen Rader Kirken
Kjægt, Kvæg og hvad han ellers har.

Enhver Israelit skal ogsaa omgaaes
varselomt med betroet Guds, enten det
er Kvæg, Redskaber eller Fingre, som
om det skulde være hans eget. Derfor
det Guds der er hans betroet, bliver
Rader eller kommer bort paa Grund af
hans Skjædeløshed, saa er han plig-
tig til at give Grenden Erstatning her-
for. Guderne eller Dyrigheden skal af-
gjøre, om han er skuldig eller ikke.
Naar derimod uden hans Skuld den
Grendemod, der er betroet ham, bliver
Rader eller kommer bort, saa er det to
Ting, som der maas lægges Mærke til.
Enten har Kirken i sin egen Interesse
givet ham Guds til Forvaring. Da
maa Kirken selv have Skaden. Eller
han har lænt Guds af sin Kirke,
fordi han traengte det. Da maa den
selv læge Skaden paa sig og erstatte det
tabte.

Ogsaa af disse Bestemmelser kan vi
lære noget. Al Slags Grendemod er
Guds Gave, og Gud har givet enhver
sin Tel. Og derfor er det Ret og
Pligt for enhver at tage godt Vare
paa det, han har, og at hjerne Kirken
til at øge og bevare sit Guds og sin
Kjægt. I Særdeleshed posse godt paa
betroet Guds og erstatte Kirken det,
som man har taget fra dem og gjort
Fornærmelsen god igjen. Dette er en

almindelig Ret, som har sin Rod i
Retfærdighed og Kjærlighed.

Tro, som fejrer.

Ville Nils vilde gjerne have sig en
Bicycle.

Han had sine Forældre som den, men
sit Afslag. Der kunde se de gruelligste
Ting, naar en Uden Gut hjerte paa
Bicycle. Der var en, som havde brøst-
tet sit Ben, og en, som havde slaaet sit
Hoved i Støtten. Nils maatte vente
til han blev større. Saa kunde man
tale om det.

Men Nils kunde ikke vente til han
blev større. Det sagde de voksne al-
tid, og det gik saa gruelligt leni. Og
da han var en from og vel opført Gut,
vidste han vel, hvor han skulde hen-
vende sig.

Han havde sit Soudammer ved Si-
den af Forældrene. Over Aften,
naar han var kommen i Seng, bad
han en Uden Aftendau:

Na tuffer sig mit Br,
O, Fader i det hule,
3 Baserst mig tag!
Fra Synd, fra Sorg, fra Fare
Din Engel mig bevær,
Som ledet har min Gud idag.

Derfor blev der sagt Gudat. Men
saafarret Nils vidste sig ene, foldede
han paa sine Hænder og bad med
hol Næst:

„Hjælp vor Herre, giv mig en Bi-
cycle.“

Saa dan gik det Aften efter Aften.
Forældrene vidste det og talte om det.

„Vi kunde give ham Bicyklen for
Guds Skuld,“ sagde Moderen, „at han
saa bevare Troen.“

„Man kan ikke være Kirke og Bø-
for Troens Skuld,“ sagde Faderen.

De endte om en Bicycle som utvillig-
farlig for Kirke og Ben.

3 Næstend Næst og Mærke blev den
andragt foran hans Seng, for han
traade se sin Lyd Dyrighedse frøts

han slog Dæmme op. Forældrene stod
forventningsfulde og littede bag Toren.

Den lille Nils vuggede og strakte
sig og sad saa overalt i Sengen.

Han gned sine Øjne, strakte og gned
sine Øjne igen. Saa slog han Hæn-
derne sammen og sagde med byd og
overrigtig Fortvivlelse:

„Men Hjælp vor Herre, ved du da
ikke, hvordan en Bicycle ser ud?“

Carl Smal.

At gaa ud af Menigheden i Brøde er for Synd. (Indvielse).

At melde sig ud af Stedmenighe-
den, fordi man er blevet ved paa Tre-
den paa Grund af et hun har gjort
sin Pligt, er for Synd.

Stalde Presten have taget Jell, og
han af Guds Ord tilføje særdeleshed
derom, da vil han, som en tro Herrens
Tjener selvfølgelig være rede til at række
Haand til Forsøg; men det er dens
Pligt, som mener sig forsvaret, at gaa
til ham og i Kjærlighed at tale med
ham.

Mat. 18, 15. „Men om din Brøder
synder mod dig, saa gaa hen og tale-
før ham en alene dig og ham alene! Hø-
rer han dig, da har du vundet din
Brøder.“

Den, som melde sig ud af en Me-
nighed, ikke fordi han agter at flytte et
andet Sted hen og jaalede nødvendige-
vis maa overflyttes til en anden Me-
nighed, men fordi han er vred og sin-
delighen vil sige udenfor Menigheden,
begaaer en gruellig Synd.

Det aflyttere sig som et Lem af
Kirke Dæmme og sætter sig selv i Ben.

En Jansan kunde ikke gjenoptages i
den Menighed, han i Verde gik ud af
og heller ikke i nogen anden Menighed,
for han har gjort Pligt for Menighe-
den og læst dens Tilgivelse.

Dagen respektabel Menighed vil op-
tage en Mand, hviskaldet som Menig-
hedens Medlemmer, derfor de vil være

tilføje, for både berberligt Samfund med en sandhed, uden at gjøre sig delagtig i den samme Synd.

Monitor.

KRAMPE STANDES FREI
Kurens virkning ved
Dr. Kline's store
Nervekæstorer
Læge, Krampe eller Øvre Dage Brag. Krampe
Kæstorer generelt eller en. Post. Eng og
NY PROVEPLANSKE FREI
til Anvendelse, som kan betale. En
præcis. Vælg det, som kan udbytte
Læge, Krampe eller Øvre Dage Brag. Krampe
Kæstorer generelt eller en. Post. Eng og
NY PROVEPLANSKE FREI
til Anvendelse, som kan betale. En
præcis. Vælg det, som kan udbytte

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Sæsonen ved Pacific Lutheran Academy begynder den 1ste April.

Skolen tilbyder de følgende Kursus
"Preparatory Course," der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de "Grade" i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afpasset for yngre Elever samt andre, der naar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa "Common" Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Skatmen.

II. "Normal Course" paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en High Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Bedkommende skal være vel hjemme i de almindelige "Common" Skole Fag. Graduerter fra høit "Preparatory Course" eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Skatmen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte "College Preparatory" Kursus, hvert paa tre Aar:

a) "Classical College Preparatory Course," der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College.

b) "English Scientific College Preparatory Course" indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt "School of Science."

c) "Luther College Preparatory Course," der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det nordste Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afpasset for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil læse Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kursus kræves, at Bedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa "Common" Skolen. Disciple, der naar tilbage i et eller flere

af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i høit "Preparatory Course," der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Courtkrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive færdig med dette Kursus paa et Aar.

På sinen af de V alle de nævnte Kursus er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

I gennem Bente terminen vil der udbetalt i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Kæst, Læse og Grammatik, Læs, Latin, Græsk, Historie, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstraklasser for Kontornere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange som ikke er vant til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt sig til de Klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddelt i tre Terminer hver paa tre Maaned. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For opluk og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciple under Værelses Tilværelse brenet en saakaldt "Boarding Club". Paa denne Maaned har de Raffet sig god, sund Kost til deas virkelige Kostende. Saad det var Gjennemsnitsprisen ifor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Vogle for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer de Boger og Post. De nødvendige Boger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Hæveden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciple kan faa sin Post udført paa meget rimelige Billaar. Hver Disciple erlægger \$2.00 om Aaret for Legetilfælde.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter de baade Skole, Kost, Værelsetilværelse, Logis, Boger og Post.

For Kataloger og nærmere Oplysninger sendende man sig til Skolens Bestyrer
R. J. Song,
Parland, Wa.

Paa grund af, at jeg maa gaa til östen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma

Alle som önsker rigtig gode sko eller støvler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har maa sælges
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wa

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Dockinghus for Emigranter i Barge Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi med Raad og Raad.
Belt, som kommer fra Deten, tjener ved Belt Line Street nær til Bæren.

ABONNER
PAA
Herold.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and
Moom Mouldings, Sash
and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE 509. . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing CO.
Skandinavisk Klædehandel. Rands og Sutters
Klæder, Undertøj, Overl, Hatte,
Støvler og Sko.
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK
R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.
BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.
Tacoma Washington.

"Penge Sparet er Penge tjent"
Husk dette naar de trænger Medicener for Familien. Det eneste skandinaviske Apothek paa Pacific Ave. 1128 ligeoverfor 12th St.
OM MEDICINER SPØRG JENSEN.

Glæde og Fred.

Men Haabets Gud fulde eder med af Glæde og Fred, idet I tro, at I kunne værde rige i Haabet ved den Helligaands Kraft. Rom. 15, 13.

Saa slutter Apostelen atter sin Formaning og Læren med et Ord til Gud, at han selv maatte give os, hvad naadigt er. Vi minde os, at Apostelen i B. 5, 6 paa samme Maade afbrød sin Formaning. Og ligesom han i B. 5 falder Gud „Laalmodighedens og Troens Gud,* fordi han ræst forud havde talt om Laalmodighed og Strifternes Trost (B. 4), saa bruger han ogsaa her den Talemaade, at, da i B. 12 sagdes: „Paa ham skalde Hedningerne haabe,* saa begynder han nu med Ordene: Men Haabets Gud, d. e. Gud, som giver Haabet. Med denne Talemaade udtrykker, at det, som i Formaningens er bleven omtalt, maa erholdes fra Gud, at det ikke kan toges eller gøres af os, om ikke Gud giver det. Udtrykket „Haabets Gud“ vil da sige, at Gud ikke blot er Haabets Gjenstand og Grund, saa at vi tør bygge alt vort Haab paa ham, men ogsaa at han er Haabets Giver, saa at, om han bebager at skænke os den Gave, et fast og levende Haab, saa have vi den; eller er al vor Anstrængelse frugtsløs. Men dette gjalder nu blot om det sande og grundede Haab. Ellers findes der meget Haab i Verden, som ikke er virket af Gud. Dese Verden haaber det bedste midt i al sin Udoisfærdighed. Men „en Diekalt Haab skal fortales,* Joh. 8, 13. Der tales blot om det sande Saligheds Haab, som er grundet i Troen paa Kristus og ikke lader komme paa Slam, Kap. 5, 2—5. Dette sande Haab bliver meget anfægtet af Fienden, formeddelt den tilbageboende Sand og Samvittigheden; og da føle vi retteligen, at et fast Haab er blot en Guds Gave. Vi skulle nu med al Trost bygge vort Haab paa hans herre Dømmehjertighed og hans evige Sandhed i Forjættelserne, som før er vist; men da erfare vi bestandigt, at om vi og have for Dinene de trostige Eksempler eller Løfter af Gud, saa kunne vi dog, i en ret Anfægtelse, være fulde af Angest og Uro. Da føle vi, at det ikke er i vor Magt, blot af Ordet at tage os en virkelig Trost, men at denne er kun Guds Bist og friske Gave. Dette værke vi og, naar vi midt i vor forreste Mod og Frygt kan paa et Diekalt give os en saadan Frimodighed i Troen og Haabet, at vi

have en uudsigelig Glæde i al vor Bedrøvelse. En saadan Guds Givend ønsker Apostelen os her.

„Glæde og Fred, idet I tro,* siger Apostelen. Hermed siges atter, at det ikke er Spørgsmaal om en Gæde, som beror paa gode Omstændigheder, eller derpaa, at vi se os selv saa fromme og gode, at vi kunne glædes derover; nei, her tales om en Glæde, som beror blot paa Troen, paa vor Tilid til Guds Ord og Løfter, medens vi hos os selv se idel Sorgemner. At tro er blot paa Guds Ord at have Trost i noget, som ikke sees. Ebr. 11, 1. Og her menes den saliggjørende Tro paa Kristus fordi den skal virke „Fryd og Fred,* og det „ved den Helligaands Kraft.* Denne Tro er vistelig blot en Guds Gave, om hvilken man vel maa bede, og et Bist, som Gud afskedkommer kun ved Evangelii Prædiken, naar denne ræst udarme og danmægtige Synere. Men da se og føle vi h. s. os selv kun de mest udslaaende Sager. Og saa skal ogsaa Troen i alle mulige Betyrninger være en Støle paa Guds blotte Ord, medens vi se og føle kun, hvad truende og bedrøveligt er. Men hvorledes kunne vi da have Fryd og Fred? Ja, just da skal det blive en overnaturlig Fryd og Fred — da skal Fryden vistelig være kun Guds Bist. Og et saadant Guds Bist er det Apostelen her ønsker os; saasom han nu yderligere tillægger:

At I kunne værde rige i Haabet ved den Helligaands Kraft — eller ordlydende: „Paa det I maa overslyde ubi Haabet, i den Helligaands Kraft.* Dette er nu den sidste og sidste Frugt af alt det gode, Gud har gjort og gjør, nemlig at vi have et fuldkomment fast Haab om den evige Salighed. Et saadant Haab er den største Kraft i al vor Kristendom. Dette Haab giver Lyst og Kraft til tro Løden i den Kamp, som er os foresat; det giver Mod og Styrke at gøre, lide og vedblive i alt, som høver til den Kamp. „Glæde i Herren skal være eders Styrke* — og Salighedens Haab er vor Hjelm i Striden i 1. Thes. 5, 8. Hele Livet er og ellers saa fuldt af Bedrøvelse, Trøvelser og Jammer, at der fordrer vel et fuldkomment Haab til den Herlighed, Gud skal give, for at vi ikke skulle opgives paa Veien, blive trætte og forsvæmmede, men vedblive med Laalmodighed og Trost.

Men nu: for Salighedens Haab have vi vistelig de største Grunde; idet for det evige Liv er vi stude; for

det evige Liv er vi dybt igjenløste; for det Liv, og ikke for det korte jordiske har Kristus hengivet sig selv til et Forlovingsoffer; for det evige Liv har Gud givet os Sabbaten, Ordet, Sakramenterne og den Helligaands Bist i Sjælen. Er vi Guds Børn og Bønnen, vil vi blive vi og da hans Rindinger, vil vi skal han en Gang gøre sine Bønnen ret glæde og lyffelige. Men se, uagtet Grundene er saa faste og udsigelige, er dog vore Hjæter, ved Natursens Forbedrøvelse, saa tvilsomme og usubidige, at vi ikke kunne fahylde dette salige Haab, saafremt ikke Gud selv giver os den dyrebare Gave. Det Haab, som beror paa nogen vor egen Anstrængelse, Tanken og Slutten, er altid svagt og usikkert; men naar Gud selv, ved den Helligaand, indgiver os Bistheden, opfalder os med Fryd og Fred i Troen, da erholdes vi det fuldkomne Haab, som Apostelen her omtaler — denne overnaturlige Trost, som i Kap. 8, 16 betegnes med de Ord: „Den samme Haab vidner med vor Haab“ osv. Derfor tillægger Apostelen de Ord: Ved den Helligaands Kraft. Her nævner Apostelen nu den tredje Verion i Gudsdommen som virksom for vor fulde Trost. Den evige Haaber, som her kaldes „Haabets Gud,* virker i os et fuldkomment Haab ved den Helligaand, da han opfylder os med Fryd og Fred i Troen. Og med dette Tillæg, „ved den Helligaands Kraft,* vilde Apostelen atter erindre, at vi ikke selv formaa at gøre eller tage noget, men det vorder os givet ovenfra. O, hvor vigtigt det er, dybt at hende, hvorledes al Naade og Kraft beror paa Guds Givend! Vi vor Fred og Tilvæst i det gode forhindres uophørligt ved den Indbildning, at vi selv formaa at gøre noget. Om vi og udvortes kunne bruge Midlerne, samt, naar vi høre Formaningens, virk, at skulle os det gode, saa skulle vi dog snart erfare, at vi ikke formaa selv at tage det. Og dog sidder den Indbildning om vor egen Evne som dybt i vor Natur, at den udgjør den største Hindring for Guds Bist i os. Dette maa Gud da ideligen nedslaa denne Indbildning ved at overgive os i Bønnen, dels kommer og af denne Indbildning alt dette Bønnenes Arbejde, som kan meget forhindre Guds Bist ubi os. Derfor, hvor da vi og vil, lig bliver ikke Sjælen, naar vi dybt hende og tro, at alt godt kommer af Guds Givend. Derom handle og saadanne Syng som lisse: „Uden mig

kanne I slet intet gøre,* Joh. 15, 5; „vi er ikke af os selv dygtige til at udvænte noget, som af os selv* 2 Kor. 3, 5; „Gud er den, som virker i eder haade at vilde og at udvænte efter sit Velbehag* Fil. 2, 13. Om saadant vilde Apostelen erindre med de Ord: „Ved den Helligaands Kraft.*

Og nu, med et saadant Tilvæntningsprog afflutter Apostelen her den almindelige Formaning i denne Epistel. Efterat han vel har pløjet og plantet, antyder han med dette Slutningsbønte, at det er Gud, som giver Bisthen. Maatte vi beholde dette Liv indtil Enden, samt ogsaa saa nyde Guds naadige Givend dertil, at vi vistelig have alt dette i Bist og Erfarenhed, i Liv, i Fryd og Fred og i et fuldkomment Haab, ved den Helligaands Kraft! Mellem.

De store saa saa sjelden Sandheden at høre.

Om en vis Konge, der af en Historiker er skildret med de Ord, at han vel ikke havde nogen Forstand, men var saa god, at det ei var muligt at finde en bedre Stabning — fortalles følgende:

Kongen saa paa sin Eftersøn, og det lattede stærkt imod hans Gædeligt. Dagen for hans Død tænkte en af hans Kammerjenerer paa til hans Væle, for at rætte ham Sandheden. Kongen daskede sine Hænder og har, idet han gjorde dette, uden Tolk tænkt paa en ganske anden Haandværing, nemlig den, som fordrum fandt Sted ved Domhuset i Jerusalem, da Pilatus efter den Herred Jesu Fortælling: med sine Hænder for Guldet, og sagde: „Jeg er uskuldig i denne usædvanlige Bist; ser I dertil?“, Matth. 27, 24. I den Kongen saa paa Hensæen med et venligt men venligt Bist og sagde til ham: „Hvort kommer det vel, Bernhardt, at det falder de store i denne Verden saa overordentlig snart, altid at handle rebeligt og usædvanligt? — Tjeneren blev forlegen og sang; men Kongen tilfaldt selv Svaret: „Kongen er dimit at de have saa saa usædvanlig sig, det sig Sandheden.*

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gulds og Sølv. Vi vil sælge eder et Nilskjædet Uhr og Kjæde for et sølvt 18 Gulder. Blinde—den bedste Udsætning for Vaak i Verden—for de Blinde. Send Eders Adr. og vi sender Eders paa det samme eller forsvæmmede. Ligeledes forsvæmmede. BLUINE CO., Box 5, Concord Junction, Mass.

PACIFIC HEROLD,

Ud-givet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johanson,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts

Seks Maanedes.....25 Cts

Pr. Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresso: PARKLAND, WASH.

Mærkt:

All behørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Send ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller i 50 Cts. i Guld i Brevet.

En eller To Gents Frimærker modtages ogsaa. Ren Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Reddelejer fra standsmæssige Skriftsteder og Menigheder modtages med Tak.

Troesvidner eller Martyrer

Salved saabanne kristne, der befylder Sandheden med sit Blod, idet de efter Livet og alt her paa Jorden heller end de vil fornekte sin Fæst.

Kirkens Historie ved at fortælle om mange saadanne. Justins Martyr var ikke alene. Idag skal vi høre om tre andre:

Polytarpus (den fangtrige). Den Blide Jon. nævnes efter den af Kirkehistorien velbeskændte Polytarpus, Discipel af Apostelen Johannes. Som Biskop i Smyrna vildede han til sit 86de Aar, da han som Martyr blev ledet sin Tro med sit Blod, Aar 167. Da han blev fremstillet for sine hebenke Dommere, tog man Hensyn til hans høje Alder og søgte ved Overretter at bringe ham til at fornekte sin Tro for at fri sig sit Liv. Da var det, at Polytarpus udtalte sine Ord: „J 86 Aar har jeg været i Guds Ord, og jeg vil ikke andet end godt, hvorefter Gud vil, og jeg vil ikke fornekte ham!“ et Ord, der vil give Gjenstand for alle kristne Menigheder bebor. Han blev da dømt til

at brændes levende; men da Saalet blev antændt, faldt Lucerne sig i en bølget Hus højt over Olsingens Dødd uden at berøre hans Legeme. Alle forundrede sig over dette Tegn, men da Bøvelen utaalmodigt søgte en Højstetse, sprang en Bøddelknegt til og gjennembød ham med sit Svødd. Det fortæller, at denne Martyrdom gjorde et saa rystende Indtryk paa Statsholderen, at han besøgedes til for en Tid af standse Skriftenforfølgelserne.

Perpetua (den standhaftige) kom som et lysende Eksempel paa Fortællelse af de samme Vaand, naar det gjælder den evige Salighed. Vi hørte om hende og efter i et rigt Barndomshjem at have lidt en forfinet Opdragelse, blev Perpetua, 21 Aar gammel, tilligemed en Troesfælle, Felicitas, og hendes Moder, begge Døttre og Hødre, anslaaede og kastede i Fængsel. Perpetuas Fader, gramt i Livets Skole, søgte sig i Stedet for sin Datter, bedøttelse hendes Haand med Rys og besværgede hende med de stærkeste Navne ikke at forlænge sin Familie, hvis fuldeste Kjærlighed han eier; det blinde Barn bliver revet fra hendes Byst, og hun ser det aldrig mere; Dommeren befaler at den gamle Fader skal vides for hendes Liv, at Barnskjærlighed og vinding sig Reddynt skal kunne defri ham fra Pinserne og bevæge hende til Forsæld — forgyddes; en udbød hun med standhaftigt Mod. Da blev hun tilligemed sine Lidelsesfæller (den 7de Aar 203) kastet for vilde Dyr. Brandene for Leoparden og Bjørne; Perpetua og Felicitas blev derimod indhyllede i et Biskopens og kastede for en vild Ro, der fange og trampede dem, uden at de dog brædes. Derimod forinden nogen af Ofsene var døde blev Mængden led af det bløide Skuepil. Martyrerne blev nu samlede i en Dødd for at modtage Røddeskedet; de tog Afsked med hverandre i Fæstrens Navn og paa et hjuligt Ofsensyn blev de, gav hinanden Fæstskjælt og blev derefter, en efter en, gjenamboret med Sværdet.

Chrysostomus (Guldmund), Kirkefaderen Johannes, der for sin beundrende Betænderhed fik Tilnavnet Chrysostomus efter sin Død, var fød Aar 344 i Antiochia. Hans Fader Salsandus var Krigsberber over Kirkes Tropper i Syrien. Tidens Dødd, blev Johannes' Lærer; men Disciplen overgik snart sin Lærer. Efter at have forlystet sig i de hellige Skrifter med høje

sin Sjæl, modvædet hos ham Fæstelsen af Forjættens Røddendighed, og i Syriens Ofsener tilbragte han de tre Aar i Gjenlyd. Da han erfarede, at man vilde vælge ham til Biskop, kunde hans ydmyge Sind ikke gjøre sig fortrolig med denne Tante, og han søgde til Gremterne paa Bjergene med Antiochia, hvor han beholdt sig i sine Aar; men søgende endnu dybere Ensomhed, forlod han dette Sted, og brøddede en Dødd i to Aar uden at lægge sig. Ved blide strænge Bøddesveller ghefagtes hans Legeme, og han næsfagedes til et vunde tilhøge til Antiochia. Smært søg han nu til Værd og Bøddighed, og blev omfæder Biskop i Konstantinopel. Hans Betænderhed og Kærlighed havde skaffet ham mange Tilhængere og Senner, men hans Fæstmodighed skaffede ham tillige værdige Gjænder, blandt hvilke de betydeligste var Keiserinde Eudokia og Theophilus, Patriark af Konstantinopel. To Gange blev Johannes paa Grund af familie Anslag forlyst. Da der imidlertid umiddelbart efter den første Forvæning skede et Jordkjælt, som jatte hile Konstantinopel i Skævt, og da Føllet truede med at gjøre Oprør, blev han kaldt tilbage. Anden Gang blev det hans Bane. I frem Riddjærlighed havde han offentlig foret laud en Fæst, hvor der med hebenke Ceremonier skulde affæres en Statue for Keiserinde Eudokia — og han maatte dulle under for et Dødd, der trofede haude Bænds Magt og Keiserens Valde. Aar 404 fortes han til Ricus i Biskopien og derfra til Antiochia i Lausus' Ofsener (Armenien), en kold og usmagbar Egn, men hvor han nød nogen Deltagelse af kristne Senner og hvor han ihærdig vildede for Guds Rige. Misundelsen over den Deltagelse, der mødte ham fra Kirkeshedens forskjellige Egne, mente ham til dette Opbeholdet fremt nok, og han blev derfor ført til Syrius ved det forte Dødd uslige Dødd. Tilfødd i en brændende Sø hede maatte den 3-aarige Ofsing med blottet Hødd for tage denne Kælle, men dullede uover for Kirkesgæstene for han naade til nye Jordvæningssked. Paa Værd blev han ført ind i Martyren Basiliskus' Kapel, hvor han, Hest høide Kirkes, modtog den hellige Rødder, han sidste Dødd i denne Verden og udsaaedde den 14de September 407. Hans Dig jorbedes ved Siden af den hellige Basiliskus, men blev den 27de Januar 488 i hollidelligt Optog ført til Konstantinopel og der henjat i Kei-

ser-gravelsen i Apostelen's Rike. — Han var den sidste store Kirkefader, som benyttede det græske Sprog; efter den Tid fremtræder det latinske Sprog i Kirkefaderens Skrifter. — Legendens fortæller, at Ratten for hans Død aabenbarede Basiliskus sig for den lidende Martyr og sagde: „Vær frimodigt! I Dødden skulle vi famles.“ Han henj i med de Ord paa Bæstern, som haude været hans Livs Sprog: „Vær værd Gud for alt!“

Det er ikke bare vi Lutheranere, som holde for, at Kirken bør syddage sine unge. Andre Samfund begynder ogsaa at søge sin Dødd op for denne Sag.

I en Tale holdt ved Presbyteriaernes Generalforsamling i New York foreleden lige af Prof. F. B. Smit, President for Whitworth College i Tacoma, blev dette stærkt fremhævet. Taleren fr-lyholdt, at det var Kirkes Pligt at foretaa og disse Opdragelsesjærningen, forbi dette er dens egentlige Gjærning. Kirkes Birkfeldt er den hele Mennessked, og dens Opgave er at danne det hele Mennesske, det forstand, Bille og Samvittighed. Den Opdragelse, som skal kunne udrette dette, maatte være fuldstændig kristelig. Det er ikke nok, at den er kristelig i Navnet; heller ikke er det nok, at den søres under kristelig Tiljøn; den maatte i Sand og Grund og ihølge sit inderste Bødder være kristelig. Kun en saadan Opdragelse er istand til at bgyttiggjøre Mennessket for alle Livets Forholde, det være i Hjemmet, i Skolen, i Forretningserbejdet eller Staten.

Bibel uden Bogstaver.

En Bødder kan af sin Ager gjøre sig en smuk Bibel, og af den Sæd, han saar, kan han lære den Kirke: jeg tror de dødes Opstandelse. Det Korn, jeg saar, vil tage sin Stikelse, men et delligt grønt Kls vil siden vopstie deraf et Kls, der er ligesaa høit som jeg, og bare tredive eller tredfudstøve Korn; og af denne Bødder, jeg nu stikker i Jorden, vil vopstie en Stængel, der vil bære friske unge Bødder. Det er min kjære Bødder, hvoraf jeg studerer og lærer, at mit Legeme, naar det begynder i Jorden skal igjen blive til et kjænt levende Legeme. Dr. Luther.

Fra det daglige Liv.

Hvorledes det kan gaa ved Forberedelsen til Konfirmationen.

„Noget kaldt iblandt Tørne, og Tørnene vokse op og klatre det.“ Dette Ord stadfæster sig ved enhver Udsæd af Guds Ord. Det stadfæster sig ogsaa i de Tider, der i det kristelige Liv ligner Saatiden, da Sædemanden langsomt skrider op og ned ad mange hundrede Ager og udsirser Sædekornet med kyndig Haand, medens han i sit Hjerte ønsker det en vellykket Vækst. Hans Sjæl ser forud den følgende Augst og den gylde Hvedehøst. Vil han opleve Høsten?

De Saatider, jeg her tænker paa, er de Maanedere, i hvilke Konfirmationsforberedelsen finder Sted. Tusinder af Børn samles om Guds Ord for at faa en fast Grund for deres barnlige Tro, for at blive hjulpe til ret at bygge paa den Klippegrund, som aldrig vaver eller viger. Med bevægede Hjertter se vi alle disse unge med det nye Testamente i Haanden gaa til Undervisning, og mange iunderlige Bønner opstige for dem. Og vi have Grund til at bede for disse ungs Sjæle. Det sker saa let, at denne Tid drager forbi dem uden at sætte Spor, ofte med et flygtigt, ofte med slet intet Indtryk, og det ikke blot, naar Tiden er om Børn fra verdsligstinde, gudforladte Hjem, nei det samme kan ogsaa ske med Børn, som daglig have hørt Guds Ord i Hjemmet og fra deres tidlige Tid af er vænede til at bede. Jeg vilde gjerne her ved Hjælp af et Eksempel vise, hvor lidt i det der behøves, for paa Forhaand at tillægge ethvert alvorligt og dybt Indtryk.

Jeg kender en Pige, som engang med inderlig Beklagelse sagde til mig: „Al, kunde jeg bare leve den Tid om igjen, da jeg gik til Konfirmationsforberedelse!“ Da jeg bad hende om at forklare sig nærmere, fortalte hun mig følgende:

„Jeg havde aldeles intet ud af min Konfirmationsforberedelse; den var for mig slet andet end enhver anden Undervisning. Svarene i vor Katekismus lærte vi paa samme Maade som „en Sang en“ i Tabellen og plaprede dem frem i Svangetone: „Gud er alvís, Gud er algod, Gud er allestedsnærværende osv.“ som om alt dette ikke vedkom os. Skylden herfor laa ikke hos Presten, der underviste os. Han hørte til de virkelig troende Theologer og

gjorde sig sin bedste Effort med os; ganske vist foregik Undervisningen paa en noget tør Maade, men det var dog helt og holdent min egen Skyld, at jeg ikke vaagne til Alvor. Hvad der hindrede mig deri, skal jeg nu fortælle. I Konfirmationsugen samlede der Børn fra forskellige Skoler, som slet ikke kendte hinanden i Forveien, eller havde den samme Vej at gaa, ikke delte Interesser sammen og heller ikke senere kunde vente at komme i Berøring med hinanden. Jeg hørte til en Flok Piger fra Landsfoguet og drog ind til Kjøbstadsprestegaarden sammen med mine gode Veninder i det Haab, at vi maatte faa Lov at sidde sammen. Men Præsten satte os i alfabetisk Orden, og saaledes fik jeg min Plads imellem to mig ganske fremmede Piger. Den ene var en lille pukketroget Stakkel ved Navn Rosa, der altid sad ganske stille og sammensunken og aldrig gav noget Svar, heller ikke, naar hun blev spurgt. Hun gjaldt for at være meget dum. Havde jeg dengang kendt noget til den kristelige Kjærligheds Love, saa kunde jeg have taget mig af hende og hjulpet hende til at finde et Svar; men jeg tænker med dyb Skam paa, hvorledes jeg i de mange Uger sad hovmodig og stum ved Siden af den lille Rosa uden nogenstunde at tale et Ord med hende. Var jeg saaledes forblundet af Hovmod til højre, saa var jeg det endnu mere til venstre. Der sad en Pige af de allerfattigste Raar, som aldrig var bleven pleiet af en trofast Moderhaand. Hun saa forkommen og mauset ud, og de andre Børn gav uafgjorte Beskrivelser af, hvor besværgt hun var med „Smaadyr.“ Paa Grund af dette Rabotab blev jeg stadigt i Skolen drillet af mine Kammerater: „Ah, saa du sidder ved Siden af Pige D.! Det er vel Sjov?“ Dette ærgrede mig frygteligt. At blive ubleiet var mig skækkeligt, og saaledes sad jeg de fra Begyndelsen til Enden af Forberedelsestiden med indædt Bitterhed imellem den stumme Rosa og den fattige Pige. Mine Svar kunde jeg fremstige stundende, men de kom kun fra Overfladen, ikke fra Grunden. Dele Forberedelsestiden var saaledes en uafbrudt Kval for mig, idet jeg uafslæbent vintes af den Tanke: „Gid du dog havde en bedre Plads imellem dine Veninder!“ Og af Besigtelse af Forberedelsen gik tabt for mig.“

En saadan lille Ting var altsaa den færgelige Karig til, at en Pige, der dog var opvokset i et kristeligt

Hjem, gennemgik den herlige Forberedelsestid med et koldt og kolbt Hjerte. Men dette Tilfælde er ikke det eneste af den Art, jeg kender. Tørnene er jo ogsaa nogle uanfælgige Smaatingester, og dog svæle de de æbleste Planter.

Men hvad lære vi af dette bedrøvelige Eksempel? For det første, at Forældrene gjøre vel, naar de med Alvor og Kjærlighed søge at gjøre det klart for deres Barn, som gaar „til Præst.“ hvor alvorlig Forberedelsestiden er, og hjælpe det at vinde et Standpunkt, der er højere end det, som det i sin egen barnagtige Usikkerhed kunde finde. Forældrene maa i denne Tid i al Stilhed — uden voldelig Indgriben — styre det lille Skibs Kurs og stræbe efter, saa vidt muligt, at holde fast, hvad der kunde blive en „Torn“ for Barnet, borte.

For det andet ligner det i det, som jeg har fortalt, ogsaa en Paamindelse for Presten, som forbereder Børnene. Han burde faa meget som muligt søge at komme til Klarhed over de enkelte Børns Eiendommelighed. Havde han Præst ikke behandlet Pigerne som en Klasse, saa havde han snart i den misforstaaede Piges gnavne Ansigt set, at hun ikke med et glad Hjerte var med i Undervisningen, og kunde da let ved en mild Tilrettevisning under fire Dine have hjulpet hende over det svære Punkt og aabnet Døren til Betsigtelsen. No nærmere Presten lærer at kende det enkelte Barn, desto sikrere kan han regne paa Forstaaelse.

I mine Dine er Konfirmanderne som dyrerbare smaa Planter, der er plantede i en frugtbar Jordbund indenfor et godt Arbejde, og som Gartneren omhyggelig vander og søger at skjærme mod Frost og al anden Skade. Han gjør, hvad han kan, men Gud maa gjøre det bedste.

Havde vi et saadant lille Planteskud i vor Familie? Vel, da lader os pleie og vogte det med Omhu og Omhed og i det skjulte opløste vore Hænder til den himmelske Fader og daglig bede ham:

„Agt paa mit det lille Skud, Befri det dog for Tørne!“

Bed Nicolai Meier.

Hvorledes er dette?

Vi tilføjer et hundrede Dollars Beskrivelse for enhver Tilfælde af Katarer, der ikke kan helbredes ved Hall's Catarer Cure. Dr. J. C. Henry & Co., New York, N. Y. Vi anbefalder det bedste af alle de forskellige Transaktioner og finansielle i Stand til at oplyse enhver Kjøbsmand, deres Brev har paalagt sig. West & Co., Wholesale Druggists, Toledo, O. Wholesale Dispensaries, Toledo, O. Hall's Catarer Cure taars indsendes og sikrer dem alle paa Blod og Sygdoms Erindring. Pris 75c pr. Pakke, bestilles af alle Apoteker. Hjemsendes frit. Hall's Family Pills er de bedste.

Arbeidsmandens Sang.

Jeg er en fattig Arbeidsmand,
Som intet tør forsøge,
Som med al Møje neppe kan
Forhverve daglig Føde.
Det skærer mig i Hjertet lidt,
At Haanden bringer hjem saa lidt
Til alle disse Munde.

Da hæver jeg til dig, min Gud!
Min Tanke og mit Bøje.
Og beder Moder bede ud
Det til enhver lidt nøje;
Og, som det gik med Salomons Bød,
Befigter Jesus, hvad vi nød,
Saa bliver alle mætte.

Lidt tænker jeg bag Dødens Krog,
Mens Mor i Sengen putter
De smaa, — hvad skal der blive dog
Af disse mange Glutter?
Vi har knapt over Hovedet Tag,
Har neppe Brød fra Dag til Dag,
Til deres Fremtid intet.

O men, da falder det mig ind,
Den Gud, som fordem kunde
Af intet skabe alt, — hans Sind
Forandres ingenunde.
Hans Arm er endnu lige stærk,
Og mangt et Gøddheds Underverk
Han lader end mig skue.

Hvor faar i Vintrens Kulde Ly
Den stakels Spurd og Føde?
Den maa til Bondens Bøde ly,
Og leve af hans Grøde;
Nu vel, saa skal og mine smaa
Som større i Guds Navn udgaa
Og tjene deres Brødre.

Saalænge Gud gir Mund og Mand,
Siv Ager og Enge,
Den rige trænger til vor Haand,
Til Piger og til Dreng.
Vi hjælpe ham i Ansigt's Svøb
Og han med kristen Kjærlighed
Til Brød os atter hjælper.

Var Mester sendte og engang,
Som Guds Ord lader os vide,
Discipline mod Rød og Trang
I Verden ud at stride;
Dog maatte selv en Judas Mund
Vam give Svar i Raadens Stund:
Nei os har intet manglet.

Var rolig da mit Faderbryst!
Gud skal det vist saa mage,
At disse Glutter bliver din Trost
Paa dine gamle Tage.
Jeg sender dem fra Hjemmet is Svøb
Til Arbejde ud i Jesu Navn,
Saa maa hver Gjerning lykkes.

Han levede for at dø.

Der fortælltes om en Neger, der havde været Slave og vant til det mest mælefulde Arbejde. Han behøvede dog aldrig nogen Opsømsmand; thi hans Arbejde blev meget samvittighedsfuldt udført.

Den gamle Slave, der gik under Navnet „Korporalen,” var en alvorlig kristen og holdt urokkelig fast paa de Sandheder, han havde lært. Paa sin simple Bist var han addiktion af en Filosof og udrettede en hel Del godt blandt sine Omgivelses. Tilslut kom Tiden, da han maatte forlade denne Verden. Doktoren sagde: „Korporal, det er nu min tunge Pligt at fortælle dig, at nu maa du dø.”

„Gud velsigne dig, Doktor,” var det freidige Svar, „lad ikke det befymre dig; det er netop, hvad jeg har levet for.”

Kjærlighed skifter Fred.

En kristelig Mand reiste engang til en By, hvor han havde flere Venner. Der erfarede han, at to af dem levede i Uenighed med hinanden. Da han nu besøgte en af sine Venner, traf han netop hos ham den Broder, som havde givet Anledning til hin Misforstaaelse. Man talte om forskellige Ting og underholdt sig en Tid lang om, hvorledes det i den Tid, de nu ikke havde jert hverandre, var gaaet endstjer. Endelig satte den kristelige Ven sig til at klæbe, som sked i Stuen, spillede og sang:

„I Herrens uddalgte, som Hellighed søe,
Hvor staar det med Kjærligheds vigtige Brev?
Staa I ret forbundne ved Guldets Rand?
Har intet forvirret det liffige Svand?
Vor Fader i Himlen kan Hjerternes hende,
Hvor Kjærlighed fattes, har Troens en Ende,
Den huleste Flamme bør hinuvelholt brænde.”

Det var net for den Skidige. Han maatte græde og lide bost for at opsoge den fornærmende og ræffe ham Svanden til Fred og Forlig.

Se, hvor godt og hvor liffigt det er, siger Tals, at Brødre ho endragtigen tilfammen. Det er som Dug paa

Garmons Top; der haver Herren befalel Velsignelsen at være, ja Bluet indtil evig Tid. Ps. 133, 1. 3.

Værd at mærke.

I et Prædikaal paa Romerige, ifte langt fra Christiania, tildrog for nogen Tid siden følgende:

En Mand derst do havde i sin Sten et Væstret, som han bad tilfæld. Rjæber i m; men Mandens Fordringer var for store og der blev ingen Handel skattet. Efter en Tids Forsøg kom alder en Rjæber, der bad noget høiere Pris; men da forlangte Gierren endnu mere end forhen, og da Rjæberen omsider bad en betydelig Sum, udbrød den begjærlige Bunde i disse formastelige Ord: „Nei, om saa Guds egen Søn kom og bad mig den Pris for Træet solgte jeg det ifte.” — Nogle Dage efter laa det store Væstret splintret i tusinde Stykker paa Jorden — af Egnilden!

Godt sagde vel Gierren, da han saa dette? Mon hans formastelige Ord caudt ham ihu? — Han sagde vel, at Egnilden „tilfældigvis” havde rammet Træet; men sine Ord — at, dem skal han dist engang komme til at mindes; de skal engang komme til at brænde paa hans nu af Rammon og Verden i Savn gaaede Samvittighed!

Ordsprog.

Hjelvede og Forbarvelse er anbefalet for Herren, meget mere Menneskers Særns Hjertier.

En Spotter elsker ifte den, som han straffer, han gaar ifte til den Bise.

Et glad Hjerte gjør Ansigtet behageligt, men ved Hjertets Befymning nedstaars Modet.

Et forstandigt Hjerte søger Kundskab, men Daarers Mund fødes med Daarlighed.

Alle den elendige Dage er onde, men et godt Mod er et ideligt Gjæstebud.

Elbet er bedre i Herrens Frygt end i stort Lig, end'aa, naar det er Forstyrrelse derhos.

Bedre en Ret grøn: Ketter, naar det er Kjærlighed hos, end en fed Ost, naar det er Had hos.

En hastig Mand opvafter Tratte men en langvødig stiller Riv.

Der er Glæde over en Mand, naar hans Mund forer ret, og et Ord i sin Tid, hvor godt er det!

En vis Søn glæder Faderen, men et doartil, i Menne: se foragter sin Moder.

Visent Det er for den Kage oventil, naar det han skal undolje Helvede nedentil.

Herren skal udrøbbe de kosmodiged Gud, men hadfaste Gentes Landemærke.

En glimrende Forretning gjøres af California Big Syrup Co., ved Salget af Syrup af Bigs, idet det aarlige Salg gaar op i Miljoner af Kasser. Syrup af Bigs under den høieste Anseelse blandt Lagerne som Afjærlighedsmiddel. Det er rent, b'and i i pøden: de Forhold, sammenfat videnskabeligt og med Dygtighed. Reduktionende Brev er en frivillig Andefaling fra en Jagmand:

New Britain, Conn., Mar. 8, 1902.
California Big Syrup Company,
San Francisco.

Mine Herret!

Det er med stor Fornøielse, at jeg frivillig giver følgende Bidn skjød for Deres ypperlige Præparat. Jeg har brugt samme i min Familie i flere Aar med de allerbedste Resultater. Som en udelamimeret Farmaceut hender jeg personlig til disse udmærkede Kvaliteter; som en Apotheker anbefaler jeg det til alle mine Kunder og anser det aldeles dist for et af de bedste Præparater i Markedet.

John G. Bergqvist,
Ph. W.

DRS. ROBERTS, DOERNER
AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 450
TACOMA WASH.

Betalt for Herold.

O S Zorgerfon, Siaden.....	\$2.15
Chris Gystad, Dok.....	2.00
Anton Guldson, Oibern.....	.50
P L Rygg, Børnsloket.....	.20
Ellen K Satran, Pelican Apds.....	.60
Joer S. Gerold, Thorsby.....	1.00
Lars Skjølver, Starbust.....	.50
O G Welio, Delehan.....	1.00
R F M Jensen, Das upost.....	1.00
Rasmus Morgan, Taa: sport ..	.50
Mrs Anna Johnson, Davenport ..	.50
R T Betteren, Mad: ad.....	.50
Lars Opfab, Silberton.....	1.00
Walt O G Citrefon, Rio.....	1.00
And. S Johnson, Merrick.....	1.00
G Sundby, Menhal.....	1.00
Cle Venaa, Modale.....	.50
S Larson, Tacoma.....	.50
Rasmus Larson, Mistown.....	1.00

Til Udf: taling paa Skolens Gjæld.

Fra en ubemønt Kvinde, Wast.
Tallhaugs Kald.....\$ .50

Til Istandsættelse af Rum.

Bed Wast S G Fjeld fra Kvin: beforeningen i Sit, Wast...\$20.00
Wend Knudson,
Kassjerer.

DODWELL & CO., Ltd. LOCAL STEAMRS.

FOR VICTORIA, B. C.
S S "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.
S S "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and S S "SEHOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to
DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 88

BIG BARGAIN SALE

We have about 600 Washington Cedar Bee Hives that we are going to sell as long as they last as follows:

1 Story hives, 8 frame, either flat or cable covers packed in crates of 5 for \$3.75 per crate, all complete.

Supers in crates of 5 for \$1.50 per crate, all complete.

ORDER AT ONCE. They will not last long.

Phenicie Manufacturing Company,

2422 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

Spar Tid og Penge

ved at sende til os efter Bibler, Salmebøger, Skolebøger osv. i det norske Sprog. Vi er Agenter for og giver den samme Rabat til Prester og handlende, som Luth. Pub. House i Decorah.

Billetter til og fra Europa sælges.

VISELL AND ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

"1900" Familie-Uaskemaskine frit.

Til Arbejde og Høflighed ved Vask af Tøj og Hænder.

Juden mere Fremtidsting, Vaskning eller Rengøring af Tøjet.

"1900" Familie-Uaskeren
Sædes til alle Familien eller Husholdningens brug. Den er meget billig, og den er meget praktisk. Den er meget billig, og den er meget praktisk. Den er meget billig, og den er meget praktisk.

Juden mere Døjning eller Hænder, Gulvning, Rengøring af Tøj. Vaskning af Tøjet er nu, hvad det altid har været. Den vil være en stor Gavn til alle. Den vil være en stor Gavn til alle. Den vil være en stor Gavn til alle.

"1900" WASHER CO.,
25 Henry Street Binghamton, N. Y.

Om "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.

Om "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
"1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.

Abonner paa "Herold" kun 5
paa Aaret.

Vor Frelasers norske luth. Kirke

Hj af So. 2 og 17th St.
TACOMA, WASH.
CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-
skole.
" 11 A. M. .... Høimesse-
gudstjeneste.
" 7:45 P. M. .... Aftensang.

Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole
Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanednen, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft. i
Maanednen, Kvindeforening.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

226 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Altretabler.

Frøtt tilsendt laeset Katalog med
Prøver paa Altretabler, der fremstiller
vigtige Tilbedragelser af Kristi Liv.
Forentnere, som vil faa mere Altret-
tabler til Kirker, skal faa dem til bety-
delig nedsatte Priser. Skriv straks
efter Præliste til
August Ringstad,
Marionette, Wis.

Veri!

Alle, som sender os penge til at be-
stille et lot paa lotter med, maas ogsaa
møjsomt beskrivelse af lotterne (saa-
som lotterns nummer, samt i hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om en
jett begaer.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

BIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerbetjener, Chemikaler og Tol-
i Kviksølv.

Die B. Lien har mange Hærs Er-
faring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der roligt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Ret-
sagtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

J. M. Arntson,
Notar Sagfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA. WASH

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,
Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.
TEL. MAIN 308, Tacoma, Was

J. C. PETERSEN, PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe
and
Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Pacific District Prester.

- Andersen Chr. Genesee, Idaho.
- Anderson J. R. 2106 Wheline Str.
Oakland Cal
- Blakken J. Cor 175 Redford St.
- Boyer J. Cor. H. & Pratt Str. Everett Cal
- Christensen W. K. 1423 7th Ave., Seattle,
Wn.
- Carlson, F. N. W. Cor 404 Duwamish
California.
- Foss E. G. Stanwood, Wash.
- Graeber D. 1663 Howard St.
San Francisco, Cal.
- Hauges, O. 425 East 10th Street,
Tel: Street 503. Portland, Ore.
- Hartleb, E. Carlisle, Wash.
- Holmen, O. W. Astoria, Oregon.
147. Grand Ave.
- Johansen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.
- Karsten, T. Portland, Wash.
- Kildan, S. Cor 28.
Milbur, Wash.
- Nobesen, R. Silverton, Oregon.
- Sperati, G. N. 2550 So. J Str. Tacoma,
Wash.
- Stensrud, E. W. 3446 16th Str.
San Francisco, Cal.
- Tjernagel, P. N. Stanwood, Wash.

Parkland-Nyheder.

Mr. Kraabel er nu i god Bedring.

***

Ole Hel'gemoon fra Benson, Minn., er her og ser sig om.

***

Miss Amundstad fra Glenwood Minn., er hos Mrs. Viborg og tænker paa at forblive her.

***

Prof. N. J. Hong har kjøbt Mr. Fowlers Plads. "Herold" gratulerer.

***

Pastor Larsen reiste paa Synodemødet i Minneapolis sidste Mandag.

***

Miss Anderson, som har frekventeret Skolen, er reist til Ballard for at tage Syning.

***

Mr. Otteson har sluttet som Natengineer ved Jernverket i Lake View og begyndt at snedkere paa Barnehjemmet.

***

Kvindeforeningen holdt Auktion sidste Lørdag. Uagtet Veiret var kjøligt og vaadt var der dog ganske mange tilstede.

***

Ved Skolen sættes nu Istand et Værelse for Musset og en Del Arbejde lægges ogsaa paa Gymnastiklokalet.

***

En stor Del af Framen eller Bladingsverket for Barnehjemmet er opført og flere Mænd arbejder paa Huset hver Dag.

***

Herman Nilson, en af Skolens Disciple, gaar nu paa Skolen det halve af Dagen og hugger Ved den anden Del af Dagen.

***

T. C. Satra afslagde Parkland et kort Besøg denne Uge. Han holder paa at sælge Hø i Tacoma og tænker paa at købe en \$700 Piano.

***

A. Fangsrud er flyttet "upstairs" over Slagterbutikken og Mrs. Hartmann, som en Tid har

leiet Hus af Losnes, skal flytte ind i hans nuværende Bolig.

Fra andre Kanter.

Mr. Wiegell, som har sin Residens nær Parkland, eier og driver et stort Candy Factory i Tacoma, er nu paa Europatur, og skal være borte hele Sommeren.

***

E. I. Evensen fra Florence, Wash., ligger syg paa et Hospital i Seattle. Han maatte underkaste sig en farlig Operation, der nær havde kostet ham Livet. Han kommer sig dog hver Dag og der er Haab om, at han om nogle Dage kan komme hjem.

***

Tacoma Bys offentlige Skoleraad har netop foretaget Valg af Lærere for det kommende Skoleaar. Lærere i "Eighth Grade" faar herefter en Løn af \$75 pr. Maaned. Bestyrere i disse Skoler faar fra \$80 til \$140 pr. Maaned.

***

Menigheden i Wilbur, Wash., feirede en vellykket 17de Malfest i Presteboligen, da Regnveir forbød Friluftsfest. Det var Menighedens Ungdomsforening, som havde faaet Festen Istand og den komiterede, Mr. Mortrud, havde al Ære af Arrangementet. Norske og Danske hyggede sig sammen i broderlig Endrægtighed. Kor.

***

Mount Pelee er i stadig Virksomhed og har gjort flere voldsomme Udbrud. Høle Øen Martinique trues med Undergang og det er ikke bare det ene Fjeld, som gjør saadan Tumult, men der har dannet sig flere Kratere, som udsender Damp og Ild. Jorden omkring er saa hed, at man ikke kan gaa paa den; Nat til Søndags flyede Folket ud af Byen Fort De France og bad om, at Ulykken ikke maatte ramme dem.

Herren er langt fra de ugubelige, men hører de rejsfærdiges Bøn.

Hvorom skal Jaabel din Tale som din Tausghed vidne?

En gubfregtig Vonde var engang ladduden til et Øjstebud, hvor mange Menneker var tilkede. Ved Bordet førtes megen letfudig, ja usammelig Tale blandt Øjsternerne, hvori hin dog lugen Del tog, men taug. Omfider spurgte en ham, hvorfor han taug, og om han ansaa en saa morsom og minuter Samtale for sundig. Vonden svarede: „Et Menneke, der har erfundet, hvorledes Synden bor i hans Hjerte, og derfor daglig maa bede om Tilgivelse derfor, farvt om Forløsning fra den ved Kristi Kræft, kan ikke mere spæge med Synden. Alerebe den alvortige Tante om, hvad Kristus har lidt og gjort for at berri os fra Syndens Herredømme, maa opvakte hos ham en dyb Afsty for Synden.“

„Hvem kan være saa ren?“ raabte nogle. Vonden svarede: „Enhver af os kan blive fri fra Syndens Nag, naar han af ganske Hjerte suffer det, og bider Gud om at blive renset fra al Synd ved Jesu Kristi Blod!“ Dette Svar gjorde et dybt Indtryk paa den forsamlede Mængde og betydede, at en af dem, der især var rig paa usammelige Talemaader, fra den Dag affagde sin sundige Omgjængelse.

Hjender du Veien til Himmelen?

En Prefs mødte en Dag nogle faade Menneker. En af disse sagde høit til den anden: „Hvor gaar du hen?“ og fik til Svart: „Jeg følger med denne Kammerat (der gik en Mand foran ham); thi han ved Veien til ethvert Sted!“ I en alvorlig Tone sagde nu Prefsen til denne Mand: „Det er godt, dersom du ved Veien til Himmelen!“ og gik derpaa videre sin Vel.

Efter nogle Kers Forløb prædebe den samme Prefs i en Kirke, som saa to Ml fra dette Sted, og da Gudstjenesten var tilende, kom denne Mand til ham og taffede ham for hine Ord, som Prefsen i forbigaaende havde henkastet til ham. „Disse Ord,“ tilhød han, „gjorde et dybt Indtryk paa mit Hjerte. Hvad? tænkte jeg, du har levet saa længe og stude endnu ikke kjende Veien til Himmelen? Fra nu af vil jeg søge den. Jeg spurgte med al Flid og Iver efter denne Vel og fandt den til Belsignelse for mig.“

M æ r k !

Saber til Parkland Sutherste Barnehjem bedes nu sendt til Post. L. Parfen, Parkland, Wash., der er Barnehjemmets Kassefører, Istedetfor, som før, til Mr. E. D. Erickson.

Ehr. Loosch,
Sekretær.

The . . . . Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 265 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Smith & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co., 351 Broadway, New York
Branch Office, 50 F St., Washington, D. C.